

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Οι εκλογές έγιναν, το νέο Δ. Συμβούλιον εξελέγη και συνεκροτήθη σε σώμα. Στη γενική συνέλευση έγιναν αρκετές συζητήσεις που πρέπει να αποτελέσουν την βάση για την δράση του Νέου Δ. Συμβουλίου.

Εγιναν συζητήσεις που έδειξαν πως όλοι έμεις όλα τα μέλη της 'Αδελφότητας, όλοι οι χωριανοί μας ενδιαφέρονται και πονούν για την 'Αδελφότητα και για τους χωριανούς μας ενδιαφέροντες για την πρόοδο της έδω παροικίας και για τους κατοίκους που ζούν και εργάζονται εκεί στα χωριά μας.

Το Νέον Δ. Συμβούλιον έχει πολλά προβλήματα μπροστά του, έχει σαν πρώτο και βασικό καθήκον να διατηρήσει την 'Αδελφότητα στα ψηλά εκείνα σκαλοπάτια που την έφθασε η δράση των προηγούμενων συμβουλίων, έχει καθήκον όχι μόνον να ενδιαφερθεί για την διατήρησή της αλλά και για το πως θα την ανεβάσει ακόμα περισσότερο.

Κατάκτησις της 'Αδελφότητας ήταν η έκδοση της 'Εφημερίδος, κατάκτησις ήταν το άνοιγμα Γραφείων, κατάκτησις ήταν ο προ-

γραμματισμός της έκδόσεως Μηνιαίου — Λευκάματος, κατάκτησις ήταν όλες οι επιτυχίες εκδηλώσεις που οργανώσε μέχρι σήμερα, κατάκτησις ήταν ότι η 'Αδελφότητα είναι μεταξύ των πρώτων, μπορούμε να πούμε ή καλύτερα, λίτερη.

Αλλά πέραν των όσων έγιναν μία πρέπει να είναι η προσπάθεια του νέου Δ. Συμβουλίου: η προβολή των προβλημάτων του τόπου μας, η επιδείξις για την λύσιν όλων αυτών. 'Ας ελπίσουμε πως το νέον Δ. Συμβούλιον θα βρή τρόπους τέτοιους που θα μπορέσει να δώσει μια λύση σε τόσα και τόσα προβλήματα που ζητούν την λύσιν των.

'Ασφαλώς δεν είναι το Δ. Σ. Κυβέρνηση για να δώσει λύσεις σε μια σειρά προβλημάτων, αλλά αφού βρή αυτά τα προβλήματα και τα φέρει στο φως της ημέρας, τότε με παραστάσεις, με διαδηλώσεις, με αρμόδιους θα μπορέσει να βάλει και η 'Αδελφότητα ένα πεταράκι δια την λύσιν των.

Ευχόμεθα το νέον Δ. Συμβούλιον με την λήξιν της θητείας του να παραδώσει ένα γόνιμο έργο.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ

Το Μητρώον - Λεύκωμα της 'Αδελφότητας ετέθη σε κυκλοφορία.

Παρακαλούνται όλοι οι Συμπatriώτες να απευθύνονται για αυτό στα μέλη του Δ. Συμβουλίου.

Όλοι πρέπει να έχουν, να αποκτήσουν το Λεύκωμα.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΟ!

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Προς

Την εφημερίδα «Ο Αραχθος»

Ενταύθα

Εν Αθήναις τη 1η Φεβρουαρίου 1966

Κύριε Διευθυντά,

Θα έπρεπε να μη απαντήσω εις τον άνωμυον έπιστολογράφον σας, ο όποιος δεν είχε το θάρρος ούτε το όνομά του να βάλει κάτωθεν του κειμένου του, όσον άφορά τας παρατηρήσεις του, εις την εφημερίδα της 'Αδελφότητας Νησιωτικών ο «Αραχθος» του μηνός 'Ιανουαρίου, σχετικά με τις ταξιδιωτικές έντυπώσεις μου, ή είσαγωγή των όποιων έδημοσιεύθη εις το φύλλον παρελθόντος Δεκεμβρίου. 'Αλλά ή σιωπή ΔΕΝ είναι πάντοτε ή καλύτερα άπάντησις.

Και πρώτον ο έπιστολογράφος κατηγορεί ύμās κ. Διευθυντά, που δημοσιεύσατε τας έντυπώσεις εκείνας, εις το κέντρον της πρώτης σελίδος, παρά το γεγονός ότι ύμεις φροντίσατε να σημειωθή το όνομά μου με τα μικρότερα τυπογραφικά στοιχεία, άκριβώς δια να μη δύσχη λαβείν εις παρεξηγήσεις. Πληροφορώ επίσης τόν... «Ανώμυον» ότι δεν έχω ανάγκην προβολής από τόν «Αραχθόν». Την προβολήν μία κυρία την έλκει από τόν σύζυγόν της —έναν δεν διαβέβαι ιδίαν—. Είς έμέ συμβαίνουν και τα δύο. Και ιδίαν κοινωνικήν θέσιν κατέχω, και από τόν σύζυγόν μου, ο όποιος και κοινωνικήν θέσιν κατέχει και έπιστημονικήν τοιαύτην. Έχω ακόμη μεγαλυτέραν προβολήν (ιδέ επιβεβαίρωσις των διδλίων, έπιστημονική έκδοσις της 'Ανωτ. Βιομ. Σχολής ΣΠΟΥ. ΔΑΙ 64—65 τόμος ΙΕ' τεύχος Ι, σελίς 146). ΟΥΤΕ ΕΞ άλλου σκέφθηκα ποτέ μου να διεκδικήσω την προεδρίαν της 'Αδελφότητας, ή θέσιν συμβούλου, ή ακόμη δουλειών άξίωμα, για να πη καίς ότι θα μου έκανε καλό αυτή ή προβολή. 'Απορώ κι' εγώ για τις σκέψεις του.

Όσο για την κριτικήν επί του περιεχομένου φαίνεται ότι ο «Α. Ανώμυμος» δεν είδε ποτέ του εφημερίδα, ή και αν είδε δεν διάβασε ταξιδιωτικές έντυπώσεις, για να πάρη μία ιδέα, τί είναι και πως γράφονται. 'Όποιος εφημερίδα και αν άνοίξη, «Νέα», «Βήμα», «Καθημερινή», «Αύγη» κλπ., έχει αυτή τη στήλη. 'Ας κάνει τόν κόπο. 'Όσον άφορά το άναγνωστικό κοινόν της εφημερίδος αυτής, άς με συμπαιθήσουν οι σπουδασμένοι που δεν μπόρεσα να τους ικανοποιήσω με το άνάγνωσμά μου εκείνο. 'Υπάρχουν όμως και εκείνοι που δεν πάτησαν ούτε σε γυμνάσιον —και δεν είναι κακό αυτό— τους όποιους έλπιζω να ικανοποιήσαν αι έντυπώσεις.

'Ιδιαίτερα όμως έντύπωση μου κάνει γιατί πείραξε τόσο πολύ τόν «Ανώμυμον»... ο έμπορος, ή ή πετραλινίτσα —καμπαριώτισσα όπως ή θέλει— μήπως δεν είναι πρόσωπα που συχνά συναντά κανείς στην καθημερινή ζωή και κίνηση; Γιατί άραγε πειράχτηκε τόσο πολύ ο «Ανώμυμος». που δεν σταμάτησα την άφήγησή των έντυπώσεων για να άσχοληθώ με την μεταώτασιν, για ένα θέμα που έχουν γραφτεί και γράφονται καθημερινώς τόμοι διδλίων, και για το όποιον είναι γεμάτη ή άρρογραφία.

φία και ειδησεογραφία των έγκυρων έφημερίδων της χώρας μας, οικονομικών και πολιτικών.

'Ας άρχισή λοιπόν ο «Ανώμυμος» να άσχολεϊται με το θέμα αυτό και παρακαλώ κ. πρόεδρε και κ. διευθυντά, διαβάσατε όλόκληρον τόν «Αραχθόν» για το σκοπό αυτό. Δεν ξέρετε, καμμιά φορά, κάτι μπορεί να γίνη. Μπορεί να αλλάξουν τα πράγματα, και δ,τι δεν πέτυχαν τα ίσχυρά δημοσιογραφικά όργανα, και οι χιλιάδες άλλες εφημερίδες της 'Ελλάδος, είναι πιθανόν να το πετύχη ο «Αραχθος» της 'Αδελφότητας Νησιωτικών, και τότε, θα είναι προς τιμήν όλων μας—έκτός έμού φυσικά που άπαξιά να άσχοληθώ με τα θέματα αυτά.

Πολύ φοβούμαι όμως ότι διαστήκε να κάνη κριτική για ένα κείμενο του όποιου δεν διάβασε παρά μόνο μία —δυο σελίδες, λαμβανόμενου ύπ' όψιν ότι τα χειρόγραφα άνέρχονται σε 25—30 περίπου σελίδες.

(Συνέχεια εις την 2α σελίδα)

Το νέον Δ. Σ.

Την 30ήν 'Ιανουαρίου έγινε ή 'Ετήσια Γενική Συνέλευσις της 'Αδελφότητας εις την αίθουσαν της Συντεχνίας 'Αρτοποιών, Χαρ. Τρικούπη 18, με θέματα άπολογισμó του άπερχόμενου Δ. Συμβουλίου και έκλογών Νέου ως και μελών της 'Εξελεγκτικής 'Επιτροπής και 'Αντιπροσώπων δια την Πανηπειρωτικήν.

Κατά την έκλογήν Προεδρίου της Συνελεύσεως, εξελέγη ο κ. Σύρος, ο κ. Δ. Καλιακάτσος και ο κ. Δ. Ρακόπουλος. 'Εδόθη ο λόγος εις τόν κ. Θ. Γεωργίου, πρόεδρον του Δ. Συμβουλίου, όστις άφοϋ άνέφερεν δια τας προσπάθειάς του άπερχόμενου Δ. Συμβουλίου έκάλει την συνέλευσιν να έκλέξη το Νέον Δ. Συμβούλιον για να μπορέση ή 'Αδελφότητα να προχωρήση. 'Ακολουθώς ο λόγος έδόθη εις τόν κ. Ι. Λαμπροβασίλη, Α. Ρακόπουλον, Κ. Ρακόπουλον, Ι. 'Αράπη, Δ. Σφήκα κλπ., άρχισεν ή ψηφοφορία.

'Εξελέγησαν δια το Δ. Συμβούλιον οι κάτωθι:

Θ. Γεωργίου, Α. Ρακόπουλος, Ι. 'Αράπης, Κίμων Μπαρτζώκας, Θ. Θεοδώρας, Χρ. 'Αντωνίου, Κων. Μπαρτζώκας.

Διά την 'Εξελεγκτικήν 'Επιτροπήν οι κ.κ.:

Β. Γεωργίου, Ε. Μπαλαούρας, Δ. Μάρης.

Διά την Πανηπειρωτικήν οι κ.κ. Α. 'Αράπης, Δ. Καλιακάτσος, Ε. Ρακόπουλος.

ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος εξέλεγε ο κ. Θ. Γεωργίου.

'Αντιπρόεδρος ο Κίμ. Μπαρτζώκας.

Γ. Γραμματέας ο Θ. Θεοδώρας. Ταμίας ο Κων. Μπαρτζώκας.

ΠΩΣ ΝΑ ΜΗΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΘΟΥΜΕ

'Η άδελφότης μας ως είναι γνωστόν, ως πρωταρχικόν σκοπόν, την όσον τó δυνατόν διόρυνσιν του οικονομικού και πολιτιστικού επιπέδου των μελών της, θά ήτο όμως άπαράδεκτον και άνόητον, εάν ή άδελφική αυτή όργάνωσις, έκινείτο εις τó μεταβαλλόμενον κλίμα της κοινωνίας μας, μόνον ως μία άδρανάσσα ύλη.

Και έρωτώ: Είναι δυνατόν καθ' όλας τας εποχάς του έτους —διά να άναφερθώ πιδ χαρακτηριστικά— όργανισμός τις, να ένδύεται την αυτήν ένδυμασίαν; Πρακτικώς και νοητώς τούτο είναι άδύνατον, διότι θά έπαυε να ύπάρχη.

Ούτως λοιπόν ή άδελφότης μας, θά κινήται πάντοτε υπό τόν μανδύα του συμφέροντός της και της άντικειμενικότητος. Τό γνωρίζομεν εκ των προτέρων ότι θά προσκρούσωμεν εις ύφάλους, αλλά θά έμπεινώμεν και θά ύπομεινωμεν, διότι είμεθα άκραδάντως πεπεισμένοι, ότι οι ύψαλοι αυτοί θά άποσπασθών από τούς ρίζας της άμαθείας και θά γίνωυν εκ των θερμότερων συμπλεόντων.

Πώς λοιπόν να μην ενδιαφερωμεθα δι' όσα συμβαίνωυν γύρω μας; 'Ακόμη δεν έχει ο καθείς μας ως ιδιοκτησίαν ίδικόν του άστέρα, αν καμμιά φορά γίνη αυτό, τότε αλλάζει το ζήτημα.

Δέν δύναμαι να έννοήσω ένα πράγμα όπως και τόσο άλλοι. Δέν πρέπει να νοιαζώμαστε δια τα γενικά μας συμφέροντα, δια την ύπαρξιν μας και δια τόσα άλλα; 'Υστερα γιατί ζούμε; Ποιος ο σκοπός ύστερα και ή ύπαρξις της άδελφότητας; Είς τί πρέπει να άποσπλήπη ένας τοιοϋτος παράγων;

Εκ των έρωτήσεων αυτών, θά έπιθυμούσα, όπως άπαντήσουν, εκείνοι που ενώ ύποστηρίζουν εκ διαμέτρου άντίθετα πράγματα, προσπαθών να ύποβάλωυν την δραστηριότητά μας, δια ένα καλύτερον μέλλον.

Συγκεκριμένως έσοϋ που άντιπροσωπεύεις τας άπόψεις αυτές, πότε θά τιναχθής όρθιος δια να διαμυρτηρήσ, όταν τα πυρηνικά όπλα —τα όποια ως λέγεται φτερουγίζουν άσταμάτητα χάριν της άμύνης μας έπάνω από τα κεφάλια μας— θά μετατρέψωυν σε όμορφον ύλην και σοϋ χαρίσουν την αιώνια γαλήνην; Τότε το γνωρίζω ότι θά ήθελες, αλλά θά εύρισκεσαι έναντι τετελεμένου γεγονότος, θά ζής «σάλλα γή και σάλλα μέρη».

'Ως είναι γνωστόν ύστερα από το άτύχημα της 'Ισπανίας, όλοι αι Μεσογειακαί χώραι και κατά βάθος όλη ή άνθρωπότητα, ζούν εις την άγωνίαν της τοπικής και αύριον της γενικής πυρηνικής άπειλής.

Κατ' έπίσημον όμολογίαν επί του παρόντος τούλάχιστον δύο χιλιάδες άτομα έχωυν ύποστήν ραδιενέργειαν με άπροβλέπτους έξελίξεις δια την ζωήν, την υγείαν και την σωματικήν άκεραιότητα των θυμάτων. Και αι μολύνσεις όχι μόνον δεν έντοπίσθησαν, αλλά επέκτείνονται. Δέν είναι καθόλου παράξενον το τί γίνωι μας, να φιλοφρονήση μεταναστεύοντα εκείθεν ψάρια... 'Αλλά ακόμη σοβαρώτεροι δια τόν άμαχον πληθυσμόν διαβιόντα εν ειρήνη κίνδυνοι άνακύπτουν δια τας χώρας υπεράνω των όποιων ενεργούνται αι άεροπορικά περιπολίας, από τα λάθη και άτυχήματα των έν πτήσει εύρισκόμενων πυρηνικών άεροπλάνων ως τα Β-52.

Πολλές φορές έχωυν συμβεί άτυχήματα εκ λάθους. Αυτό το λάθος όμως ποιος το πληρώνει κατά μέγας μέρος; 'Ο άνύποπτος και στην προκειμένην περίπτωσιν ο άμαχος πληθυσμός, που άνύποπτος σπάζει το κεφάλι του να οικονομήσθαι ταϋ ζειν.

'Αλλά το άνατριχιαστικό σημείο της προκειμένης περιπτώσεως είναι το ζήτη, το όποιον έθεσαν ως έρώτημα διάφορα άνά τόν κόσμον εφημερίδες και προσωπικότητες και τó άναφέρω: Τί θά γίνη εάν ο πιλότος ενός τοι-

ούτου άεροπλάνου πάθη άκαταστάσιαν του νοϋ του; Τί θά γίνη εάν με κατεύθωυν προς έκθρικούς δι' αυτόν στόχους ή και προς φιλικούς, ξεκλιδίσση και ρίψη μερικάς πυρηνικάς βόμβας έναντίον των;

Τό θέμα είναι άπλό και ή άπάντησις εύνόητος. 'Από ένα λάθος —ΕΝΟΣ— άνθρώπου θά άφανισθ ή άνθρωπότης, αυτό το —ΣΥΝΟΛΟΝ— του σημερινού βαύματος που άμέτρητοι εκτίσθησαν εις τα θεμέλια της δια να την θεμελιώσωυν και να της δώσουν όρθην κατεύθυνσιν. Τί θά αισθανθής λοιπόν, εάν αίφνης άντιληφθής —έναν άντιληφθής— τα πάντα γύρω σοϋ να ύποκύπτουν υπό της πυρηνικής μάχης, και να κοινορτοποιούνται; 'Όσο θά έχης την αισθησιν άκόμη του χώρου θά σκεφθής το σφάλμα σοϋ το όποιον σήμερον πράττεις. Κι' αυτό το σφάλμα δεν είναι όφθαλμοφανές, είναι ή σιωπή σοϋ που μεταφράζεται εις την ένοχήν σοϋ.

Διότι το να άποσιωπάς ένα τεαυτό της μεγύτης σιμωσίας θέμα, σημαίνει με τó να τó άνέχεσαι, ότι το παραδέχεσαι. 'Αναθεώρησε λοιπόν μερικάς σκέψεις όσον άκόμη είναι καιρός και άς μην άφείνης την άράχνην του ψεύδους να σοϋ ύφαίνη γύρω από την σκέψη σοϋ φαντασιώσεις και μυθιστορήματα, ότι αυτή την στιγμή πολιτεύομαι έναντι σοϋ.

Δέν πολυτεύομαι, άλλως άναπτύσω το όρθον, διότι όπως καταδικάζω τα της δικής των Ρώσων συγγραφών, ούτως καταδικάζω και τα της καταδικής εις άναπηρίαν του 'Ισπανικού λαοϋ. Εϋτυχώς που ούτος έχει άντιληφθ τα της άμύνης —καλά τα της πείνης τα ένγνώριζεν— διότι την έζησεν.

'Ας άντιληφθώμεν λοιπόν τόν πραγματικόν κίνδυνον από τα τερατώδη αυτά μέσα καταστροφής και όσο δύναμεθα άς προσπαθώμεν να τα περιορίσωμεν πρωτοϋ μās περιορίσων στα πείκα —αν θρεθών άλλοι δια να μάς μεταφέρουν ές εκεί. 'Ας μη άφείνωμεν να μάς ρίχνουν στάχτη στα μάτια, πρωτοϋ γίνωμεν στάχτη και άς μην τόσο το πιστεύωμεν —διότι ούτως μάς άναφέρουν— ότι ή ραδιενέργεια που την χρησιμοποιούν για την άμυνα δγάνει άπ' τα κυκλάμνα.

«ΑΝΤΑΙΟΣ»

ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΑΡΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΡΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. 5
'Εν Κεντρικῷ τῇ 23ῃ Μαρτίου 1966

Π ρ ο ς
τόν κ. Χρήστον Ραχιάτην
Μελανίδου 1

Ι ω ά ν ν ι α

Κε Χρήστο,
'Ελάδομεν την εκ 2.000 δραχμών έπιταγήν σας ύπέρ των όπωτέρων οικογενειών του χωριού μας και διαβάσαμε το ποσόν του το σύμφωνα προς την έπιθυμίαν σας.

Διαβιβάζομεν δε προς ύμάς τας θερμάς εύχαριστίας των εύεργετηθέντων.

Τό έμπρακτον τούτο ενδιαφέρον σας προς τας άπορωτέρας οικογενείας του χωριού μας, μάς συνεκίνησε βαθύτατα και έπιλαμβανόμενοι της εύκαιρίας εκφράζομεν προς ύμάς τα πλέον ειλικρινή συχαρήτρια και την βαθειάν εύγνωμοσύνην μας.

Είθε ο Θεός να ένισχύση ύμάς εις τούταίς χριστιανικάς και θεαρέστοις εκδηλώσεσι, προς δόξαν Θεοϋ και άνακούφισιν των πασχόντων.

Διατελούμεν μετ' έκτιμήσεως
'Η 'Επιτροπή

ΝΙΚ. Δ. ΚΙΤΣΟΣ, 'Ιερεύς
ΙΩΑΝ. Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Πρόεδρος
ΔΗΜ. Χ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ, Γραμματέας

Δ η μ ο σ ι ε υ θ ή σ ε τ α ι :
Εις την εφημερίδα «Ο Αραχθος».

Σκίτσα άπ' το χωριό

Υπό τυμπάνων άσματα

Σε σύμμοχο και φίλη μας, ήτοι έν 'Ισπανία που του πορθμού του Γιβραλτάρ βαστάζει τα ίνια και που ή δημοκρατία της, ζή έν μορφῇ σπανία φάχνουνε με μανία...

'Ολίγας βόμβας χάσανε και ή χώρα έμιάνη δύο χιλιάδες άτομα, μεραίνονται σαν άνθη άβελια ή προσωπίδα τους... έπεσε έμαράνθη γιατί ο λαός ήσθάνθη...

Παράλληλα με όλα αυτά των Βε-πενήντα δύο ή 'Αφροδίτη πάρηκε με τούς «Βενέρας» δύο και ή Σελήνη άγκαλιά, έχει τόν Λούνα έννέα κι' ο μήνας έχει έννέα...

Τώρα μία βόλτα σκέπτονται να κάνουν κάπου έννέα... μόνο που τάστρα έκλαμαν, για τούς Τζέμινι έννέα γιατί μαζί με τα σκυλιά που είναι έν όλω δύο θάδλεπαν κι' άλλους δύο...

Ούτως λοιπόν το μίσσμα, στο Σύμπαν εξαπλώθη και στην καρδιά τ' Αύγεινου για πάντοτε έκαρφώθη δεν μοιάζει όμως σαν αυτό πέρσαν στο Παλομάρες σαν νάταν κουκουάρες...

«ΑΝΤΑΙΟΣ»

ΟΡΘΩΣ έλέχθη ή άρχή του τέλους των σκ ι α σ μ ά τ ω ν !... ΛΙΑΝ συντόμως έρχεται το τέλος φ α ν τ α σ μ ά τ ω ν !... ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΩΣ σβήνεται ο φόδος μ ι α σ μ ά τ ω ν !... ΟΥΤΩΣ είπειν των έργων των, ήτοι των χ α λ α σ μ ά τ ω ν !... ΣΠΑΘΙΑ και γκλόμπς ή άκροστιχία θά σβήση υπό ά σ μ ά τ ω ν !

16.2.1966

«ΑΝΤΑΙΟΣ»

Η εφημερίς

'Η εφημερίς κυκλοφορεί με καωτέρησιν κάπου 3 μηνών, λόγω τεχνικών δυσχερειών, που άνεξάρτητα από την θέληση του Δ. Συμβουλίου παρουσιάσθησαν και πιστεύομεν πως αυτή ή καθυστέρησης θά είναι και ή τελευταία, καθορισθείσης πλέον ήμερομηνίας κυκλοφορίας έκάστην 15ην έκάστου μηνός.

'Εκ της Διευθύνσεως

Απάντησις

Κον 'Ιάκ. Διαμαντόπουλον

Α' 'Αντιπρόεδρον Βουλής

Ε ν τ α ύ θ α

Αί έπιστολαί σας έλήφθησαν και σας εύχαριστούμε, πλην όμως δεν δύναμεθα να δημοσιεύσωμεν αυτές, διότι ή εφημερίς μας σαν όργανον έξυπηρετήσεως τοπικών συμφερόντων και προβολής θεμάτων έχόντων σχέσιν με την πατρίδα μας, στέκει μακράν της πολιτικής, σύμφωνα και με την άρχή της έκδόσεως της.

'Εκ της Διευθύνσεως

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἀραχθός»
Ἡ ἀπὸ 20 — 10 — 1965 ἐ-
πιστολή μου ὄχι μόνον δὲν ἐ-
δημοσιεύθη ἀλλὰ ἔμεινε ἐντε-
λὴς ἀναπάντητος καὶ ἐκλείπει μὲ
τὴν δημοσίευσιν εἰς τὸν φύλ-
λων σας (τὸ ὅποιον διὰ λόγους
ἡθικῆς τάξεως θὰ ἔπρεπε νὰ μοι
ἀποσταλῇ, ἀλλ' ἐκρίθη σκόπιμον
καὶ δὲν μοι ἀπεστάλη), τῆς πλη-
ροφορίας ὅτι οὕτῃ θὰ ἐτίθετο
ὅψιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου ὅπου θὰ ἀπεφάντο πε-
ρὶ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἡ μὴ
κλπ., τοῦτο ὅμως δὲν γινέτο μέ-
χρι σήμερον καὶ οὐδὲως ἐπεχει-
ρήθη ἀνατροπὴ ἢ διασκέδασις
τῶν ἐπιχειρημάτων μου.

Ἀφ' ἧς συνέταξα τὴν ἐπιστο-
λὴν ἐκείνην, ἐγνώριζον ὅτι δὲν
θὰ ἐδημοσιεύετο καὶ συνεπὶς οὐ-
δεμία θὰ ἐδίδετο ἀπάντησις ἐπ'-
αὐτῆς ἐρ' ὅσον δὲν θὰ ἔδωκε τὸ
φῶς τῆς δημοσιότητος ὅτε θὰ ἐ-
πεχειρήθη ἀσφαλῶς ἡ ἀνατροπὴ
τῶν ἐπιχειρημάτων πρὸς διαφῶ-
τισιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐ-
γνώριζον δὲ τοῦτο, διότι τὰ πα-
ροτεθέντα στοιχεῖα ἦσαν τόσον
σαφῆ καὶ συγκεκριμένα ὥστε νὰ
μὴν ἐπιδέχονται ἀμφισβήτησιν,
νὰ μὴν ὑπάρχει ἐπιχειρηματο-
λογία διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῶν
καὶ θὰ ἀπετέλουν καταπλήτην
ἐναντι τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἡ ἐ-
φημερίς δὲν κομματίζει.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς
ὀλέπω περὶ τὸν ὅτι μὴ ἀρεστὸν
εἰς ὑμᾶς διάλογον καὶ γνωρίζω
ὅτι τὴν ἰδίαν τύχην θὰ ἔχη καὶ
ἡ παρούσα ἐπιστολή μου, τοῦτο
ὄλλωστε τὸ διακηρύσσετε καὶ ὑ-
μεῖς διὰ τῆς δημοσιευμένης εἰς
τὸ ὑπ' ἀριθ. 17 Ἰανουαρίου 1966
φύλλον σας πληροφοροῦν ὅτι κα-
κωθερώσατε στῆλην (τὸ βῆμα
τοῦ Συνδρομητοῦ) εἰς τὴν ὁποί-
αν θὰ δημοσιεύονται γνώμαι, ἐπι-
στολαὶ κλπ. τῶν συνδρομητῶν -
ἀναγνωστῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς
ἐπιτροπῆς. Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία
θὰ κρίνῃ καὶ θὰ ἀπα γὰ κά-
θε ζήτημα καὶ θὰ δημοσιεύει ὁ-
ποια κείμενα νομίζει, ἀλλ' ἐν
προκειμένῳ θὰ ἔπρεπε νὰ εἴθε
περισσότερον σαφεῖς καὶ ἐλκρικ-
νεῖς γράφοντες αὐτὸ πού ἐννοεῖ-
τε (ὁποια κείμενα τὴν συμ-
φέρουν).

Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὸ αὐτὸ ὡς
ἄνω φύλλον δημοσιεύονται δύο
ἄρθρα τῶν κ.κ. Δ. Ροκοπούλου
καὶ Φάνη Θεοδώρου διὰ τῶν ὁ-
ποίων ἐπικρίνονται μερικὸι
συμπληρωταὶ ὡς ἀσκούντες
στέραν κριτικὴν κ.λ.π. καὶ ἐπει-
δὴ εἶμαι βέβαιος ὅτι μεταξὺ τῶν
ἐπικριτῶν συγκαταλέγομαι καὶ
ἐγώ, διότι ἂν δὲν ἐθεωρήτο σπεί-
ρα ἡ ἀσκηθεῖσα διὰ τῆς ὑπερβ-
ἐπιστολῆς μου κριτικῆς, θὰ ἐδη-
μοσιεύετο αὕτη καὶ θὰ ἐδίδοντο
ὠρισμένοι ἐξηγήσεις πρὸς δια-
φώτισιν καὶ ἐμοῦ δυναμένου νὰ
ἔχω καὶ ἀσφαλμένως ἀντιλήψεις
εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ
ἀπαντήσω εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς
φίλους καὶ συγγενεῖς, τοῦλάχισ-
τον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδίαν μου
θέσιν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ
ἐπικρατήσωσιν ὑγιέστεραι σκέ-
ψεις — καὶ θὰ δημοσιευθῶσιν ἀμ-
πότεραι (ἡ προσηγηθεῖσα καὶ ἡ
πτερούσα) αἱ ἐπιστολαὶ μου, θὰ
δοθῶσιν ἐπ' αὐτῶν ἐξηγήσεις καὶ
θὰ διαφωτισθῇ πλήρως ἡ κοινὴ
γνώμη, ἔστω καὶ ἂν ἀποδεικνύμε-
να παιδαριώδη τυχόν τῆς ἐπιχειρή-
ματά μου, ἐξεγερθῇ αὕτη ἐναντί-
ον μου. Ἐάν τοῦτο δὲν γίνη (καὶ
δὲν ἔχει τοῦτο τὴν ἐννοίαν ἀπει-
λῆς) αἱ ὑπόνοιαι μου ὅτι ἡ ἀδελ-
φότης καὶ ἡ ἐφημερίς ἐξυμνε-
τοῦσιν ἀλλοτρίους σκοπούς, θὰ
μετατραπῶσιν πλήρως αὐτοαπο-
δοειγμένον καὶ ἀδιάρητον γε-
γνός καὶ θὰ εὐρεθῶ εἰς τὴν ἀ-
νάγκην νὰ καταγγείλω τοῦτο
εἰς τοὺς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι
καὶ ἀπανταχοῦ διαδιδόντας συμ-
πατριώτας.

Εἰς τὸ ἄρθρον σας ὑπὸ τὸν τί-
τλον (Γράμματα ἐλπίδες ἄς μποῦ-
με στὸν καινούργιο χρόνον 1966)
γράφετε μετέξυ τῶν ἄλλων κ. Ρα-
κόπουλε, ὅτι μερικὸι συμπατριῶ-
τες ἐκινῶντες ὄχι ἀπὸ σωστή
θέσιν, προσπαθῶσιν νὰ κλέβουν
στὴν ἀδελφότητα καὶ τὴν ἐφη-
μερίδα μὴν ἔχῃ ἐπικροδομητικὴ
καὶ γόνιμη κριτικὴ καὶ τὴν παρόλ-
ληλη συμμετοχὴ τους, ἀλλὰ σπεί-
ρα, ἄγνοια καὶ κακὸ βούλη κριτι-
κῇ, χωρὶς καμμίαν συμμετοχὴ καὶ
ὅτι ἂν αὐτοὶ πού δουλεύουν κά-
νουν σφάλματα, ἐκείνοι πού δὲν
δουλεύουν εἶναι ὀλοκληροὶ ἐνο με
γάλο σφάλμα.

Ποῖαν κριτικὴν ἐνοεῖτε γόνι-
μον κ. Ρακόπουλε, τοὺς ἐπαι-
νοὺς καὶ τὰ χειροκροτήματα; Ἐ-
πιτρέψτε μου νὰ διαφωνήσω. Βε-
βαίως καὶ οἱ ἐπαινοὶ καὶ τὰ χει-
ροκροτήματα ἔχουν τὴν θέσιν
τῶν καὶ ἐπιβάλλονται ἐνάστε, ἡ
κριτικὴ ὅμως ἔχει κατὰ τὴν ἡ-
μετέραν γνῶμην δύο ὅψεις. Κατὰ
τὴν μίαν ὅψιν ἐξαιρούνται τὰ ἐ-
πιτεύγματα καὶ μὲ τὴν ἀπονο-
μὴν τῆς ἡθικῆς ἰκανοποιήσεως
αὐξάνεται ἡ διάθεσις πρὸς ἐρ-
ωσίαν, κατὰ δὲ τὴν ἄλλην ὅ-
ψιν ἐπιστημαίνονται τὰ σφάλματα
καὶ παρέχεται ἡ εὐκαιρία διὰ
τὴν διόρθωσιν καὶ τὴν μὴ ἐπα-
νόληψιν τῶν. Ἐάν τις θεωρῇ ὡς
σφάλμα κατὰ πού δὲν εἶναι τοι-
οῦτον, ἡ Διοίκησις τῆς ἀδελφό-
τητος καὶ ἡ ἐφημερίς ἐν προκει-
μένῳ ὀφείλουσι νὰ ἀποδείξωσι τὸ
λεηλατησθέν τῆς γνώμης τοῦ
ἐπικριτοῦ διὰ συγκεκριμένων
στοιχείων καὶ οὐχὶ δι' ὁριστῶν
καὶ διὰ τῆς φυγομαχίας ὡς συμ-
βαίνει μὲ τὴν περίπτωσιν μου
καὶ δὲν δύνασθε νὰ θεωρήτε ὡς
στεῖρον κριτικὴν κάθε ἀποψιν
ἀπέχουσαν ἀπὸ τὰς ἰδικὰς σας
ἀπόψεις, διότι ἡ τοιαύτη ροπή
(ἰδὲς μου ἐπιτροπὴ ἢ φράσις)
ἀποτελεῖ ἐπικίνδυνον ὀλοκληρω-
τισμῶν.

Ἐκείνη πού δουλεύουν ἀσφα-
λῶς κάνουν σφάλματα, τὰ σφάλ-
ματα αὐτὰ ὅμως πρέπει νὰ τὰ
ἀναγνωρίζουν, νὰ τὰ διορθῶνουν
καὶ νὰ μὴν τὰ ἐπαιταλαμβάνουν,
ἀντὶ νὰ μὴν ἐπαιταλαμβάνουν
ἐπὶ τῆς ἐπιδόσεως ἐπαινῶν καὶ χειρο-
κροτημάτων διὰ τὴν τυχόν ἐπι-
τυχίαν ὠρισμένων στόχων, ἐκεί-
νοι δὲ πού ἐπιστημαίνονται τὰ
σφάλματα ἀγωνίζονται διὰ τὴν
τῶν, δουλεύουν κατὰ τὴν γνῶ-
μὴν καὶ μὴ ἐπιδόσιν καὶ μὴ ἐπιδόσιν
ἐν μᾶς περισσότερο πᾶντός
ἄλλου καὶ δικαιούνται θεωρούμε-
νοι οἱ ἴδιοι ὡς ἕνα σφάλμα. Ὁ

καθεὶς θὰ προσφέρῃ ὅ,τι δύνα-
ται καὶ ἡ ἐπιστήμησις τῶν σφαλ-
μάτων ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ὑψίστην
προσφοράν, ἐγὼ ὄλλωστε ὑπὴρ-
ξα συνδρομητῆς τῆς ἐφημερίδος
καὶ ἡθικὸς ὑποστηρικτῆς τοῦ ἔρ-
γου τῆς ἀδελφότητος, μὲ ἀπι-
μάκρυνον ὅμως τὰ σφάλματα ἀ-
κριβῶς τὰ ὅποια ἠθέλησα νὰ
διορθώσω προκειμένου νὰ ἐπα-
νέλθω, δυστυχῶς ὅμως ἀντὶ νὰ
διορθωθῶν τὰ σφάλματα, νὰ γί-
νῃ πλήρης διαπαιδαγωγῆσις καὶ
νὰ δοθῶν σαφεῖς ἀποδείξεις ὅ-
σον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν καὶ τὸ ἔρ-
γον τῆς ἀδελφότητος πρὸς ὅλους
τοὺς συμπατριώτας ὥστε νὰ ἐ-
πιδιωκθῇ καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ κα-
πολικὴ συμμετοχὴ, διεξάγεται
ἀντιδικία πρὸς τοὺς μὴ μετέ-
χοντας τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς
ἐφημερίδος, ὑβρίζονται οὗτοι
καὶ τοὺς ἀφαίρεται τὸ δικαίω-
μα νὰ παρακολουθῶσιν τὴν δρᾶ-
σιν αὐτῶν, νὰ ἐλέγξουν τὰ σφάλ-
ματα, ἢ νὰ διευκρινίσωσιν ἀπὸ τὰ
τυχόν θεάματα ἔργα καὶ νὰ συ-
σπειρωθῶσιν γύρω ἀπὸ τὴν κοι-
νὴν προσπάθειαν.

Διὰ τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου σας
ὑπὸ τὸν τίτλον ((κρίσεις καὶ
προοπτικῆς)), ἐπιτίθεσθε ἀπρο-
καλύπτως ἐναντίον τῶν μὴ ἐγ-
γραφέντων ὡς μελῶν τῆς ἀδελ-
φότητος καὶ τῶν διαγραφέντων
μετὰ τὴν πρώτην αἰτίαν καὶ συ-
νοχίζετε. Εἴτε καλὰ προχωρεῖ,
εἴτε ὄχι,, σ' αὐτοὺς δὲν πέφτι-
λόγος νὰ διαμαρτυρῶνται ἀφ' οὗ
δρίσκονται ἐκτὸς ἀγῆματος.
Τοῦτο εἶναι κομικόν, ἀλλὰ καὶ
λυπηρὸν.

Κωμικὸν διότι εἶναι περὶ τὸν
νὰ ἀπειθῶνόμεθα πρὸς τοὺς ἄλ-
λους καὶ νὰ ζητῶμεν τὴν συνδρο-
μὴν καὶ συμπαράστασιν τῶν καθ' ἡν
στυγμὴν θεωροῦμεν ὡς κτῆμα
μας τὴν ἀδελφότητα καὶ τὴν ἐφη-
μερίδα, ὑποτιμῶμεν δὲ τὴν νοη-
μοσύνην αὐτῶν τῶν ἄλλων, ὅτι
πιστεύουμε ὅτι εἶναι δυνατόν ὁ
δρῶντες τοὺς καὶ ἀπαιτεῖται
τὸ δικαίωμα ἐλέγχου κ.λ.π.
νὰ τοὺς φέρομεν εἰς τοὺς κόλ-
πους τῆς ἀδελφότητος ((ἐάν πρά-
γματι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τοῦ-
το)), λυπηρὸν δὲ διότι τοιοῦται
σκέψεις ἐκπέμπονται ἐκ χειλέων
ἐνὸς συγχρόνου καὶ μορφωμένου
νέου. Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι καὶ
ἐγὼ ἐμπίπτω εἰς τὴν παράγρα-
φον αὐτῇ, ἐκτὸς βέβαια ἂν ἀπευ-
θύνεσθε πρὸς τοὺς Ἐν Ἀθήναις
διαμένοντας οἵτινες δυνάμενοι
νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς μέλη, δὲν
τὸ ἐπραξαν, τοῦτο ὅμως δὲν θὰ
μὲ ἐμποδίσῃ νὰ ἐκφράσω ὠρι-
σμένως σκέψεις. Κατ' ἀρχὴν διε-
κηρύχθη ὅτι κύριος σκοπὸς τῆς
ἀδελφότητος εἶναι ἡ ἐπιδίωξις

Ἀνταπάντησις

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
Ἄλλα φαίνεται ὅτι ἔχει μεγάλη
διορατικότητα ὁ «Ἀνώνυμος» καὶ
θέλησε ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς νὰ προ-
φυλάξῃ τὸ «προβλεπόμενον πρόσω-
πο» ἀπὸ τὰ περαιτέρω, καὶ ἀπὸ
τὴν ἄλλην, τὴν ἰδίαν τὴν ἐφημερίδα
ἀπὸ δημοσιεύσεως κειμένων πού
προσφέρουν τὴν πῶς κακία ὑπηρε-
σία, καὶ πού προσβάλλουν τὴν ἐ-
φημερίδα, ἀφοῦ μάλιστα διαβάζε-
ται καὶ ἐξω ἀπὸ ἐμᾶς.

Τώρα τὸ ἂν θὰ συνεχισθοῦν ἡ ὁ-
χι νὰ δημοσιεύονται αἱ τασιδιω-
τικαὶ ἐντυπώσεις εἶναι θέμα τοῦ Δ.
Συμβουλίου καὶ τῆς συντακτικῆς
ἐπιτροπῆς τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς,
προσωπικῇ μου πᾶτως ἐπιθυμία
εἶναι νὰ σταματήσω, καὶ δὲν θὰ
ἀσχοληθῶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀπαν-
τήσω εἰς «ἐπικριτάς».

Μετὰ τιμῆς
ΚΑΙΤΗ Ι. ΛΑΜΠΡΟΒΑΣΙΛΗ

τῆς καθ' οἰσδήποτε τρόπῳ ἀ-
νυψώσεως τοῦ βιοτικῆς, πνευματι-
κοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου
τῆς γενετήρας, δι' ὃ κατὰ τὴν
γνώμην μᾶς θὰ εἴδει νὰ παρέχ-
τὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς
εἰς τὴν ἀδελφότητα καὶ ἐκλέγειν
εἰς πάντας τοὺς συμπατριώτας
εἴτε οὗτοι διαμένουσιν ἐν τῇ ἰ-
οισίτερᾳ πατρίδι, εἴτε ἄλλωθεν.
Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει
ἐάν οὗτος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς
ἀδελφότητος, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ
ἐξινίξη οὐδένα ἢ ἀσκουμένη ἐξ
οἰσδήποτε πλευρᾶς κριτικῇ,
διότι αὕτη ἀποσκοπεῖ ἀσφαλῶς
διότι αὕτη προσκοπεῖ ἀσφαλῶς
εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμά-
των μὴ καὶ ἡ ἀδελφότης λει-
τούργει διὰ τὸ σύνολον τῶν συμ-
πατριωτῶν καὶ δὲν ἀποσκοπεῖ
εἰς τὸ νὰ καταφέρῃ πλήγματα
καὶ ρωγμὰς ὡς ἰσχυρίζεσθε, οὐ-
δὲν πιστεύω ἐν ἐνεργείᾳ τῆς εἰς
τὴν ἀδελφότητα (γὰρ τὰ μάτια)
ἢ διὰ νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα ἐπι-
κρίσεως καὶ ἐλέγχου μὲ κύριον
στόχον τὴν ἐφημερίδα.

Ἄν τινὲς ἐνεγράφεσιν καὶ
εἰσεγράψωσιν, ἂν τινὲς οὐδὲως
ἐνεγράψωσιν καὶ ἂν τινὲς ἦσαν
κριτικῇ, τοῦτο δὲν ὀφείλε-
ται κατὰ τὴν γνώμην μᾶς εἰς
ὕστεροβουλίαν ἢ ἀδικοφορίαν ὡς
θέλετε νὰ ἐπιμένετε, ἀλλ' εἰς
δικαίαν ἀγανάκτησιν καὶ ἐξέγερ-
σιν δι' ὠρισμένα σημεῖα τῆς
δραστηριότητος τῆς τε ἀδελφό-
τητος καὶ τῆς ἐφημερίδος τὰ ὁ-
ποῖα κάθε ἄλλο παρὰ ὑμᾶς
πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰδρύσεως
τῶν δύο ὁργανισμῶν καὶ τὰ ση-
μεῖα ταῦτα θὰ ἔπρεπε κ. Θεο-
(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΡΑΧΘΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ

Διάλογος στὸ μαγαζὶ ἔπιασαν τὰ γερόντια
ἀκούμπησαν κατ' τ' ἀγλίτσες τους, ἔστριψαν τὸ τσιγάρο
καὶ ἔφεραν μέσα στὸ μαγαζὶ τὰ περασμένα χρόνια
τότε π' ἀντὶ γὰρ καρσάβλι ταξίδευαν μὲ κάρο.

Ἱστορικὰ κάθε λογιῆς τὸ κάθε στόμα τ' ἐγάζει
τὰ λέν' μὲ πόνο π' δὲν μπορούν γὰρ νὰ τὰ ζήσουν πάλι
τὰ λέν' παραπονημένα, τοὺς τρώει τὸ μαράζι
ἀλλ' εἶναι νὰ τοὺς χαίρεσαι π' δὲν σκύβουν τὸ κεφάλι

Ἄλλος θυμιάει τὰ ἀγνὰ τὰ παιδικὰ του χρόνια
ἄλλος θυμιάει τ' ἀστραπὲς π' τὸν χτύπησαν στὴν πλάτη
ἄλλος θυμιάει τ' ἁράματα π' ἀπέρριπτα τὰ κλῶνια
μὲ λίγα λόγια ἡ ζωὴ τ' εἶναι ζωὴ γεμάτη.

Δῶσ' του λοιπὸν κουβεντολόι ἔπιασαν σ' ἕνα ἐξέμα
ποῦναι πολὺ ἐπικαίρο ἀλλ' ὅμως θράζει ἀκόμα
ἔπιασαν μέσα στὸ ποτάμ' πού σπoίχ'σε τόσο αἶμα
πού σπoίχ'σε τόσο παράγματα, ποῦφαγε τόσο χῶμα.

Ὡχ ἐρέ καὶ μὲν ὁ Ἀραχθὸς ἀμέσως θέλει φράξω
γιατ' ἔτσι ποῦναι ἀπολ'τὸς θὰ τὰ σαρώσῃ ὅλα
γὰρ νὰ μὴ κἀν ἄλλες ζ'μῆς θέλει ἀνδρίκειο σιάξω
ἀλοιῶς θὰ πάθωμ' σὰν τσαρούχι πού χλῆδε γὰρ τ' σόλα

Σούφλισαν, ξανασούφλισαν λέν' κάνουν ἐρευνησεις
παίρνουν λεφτὰ καὶ τὸ σακὶ κι' ἐνῶς ἔχει ὁ μήνας
φεύγουν γὰρ νῆρθουν ἄλλοι ξανὰ νὰ κάνουν γεωτρήσεις
ν' ἀνακατέψω τὰ λεφτὰ στὰ μυστικὰ τῆς γλίνας

Τρίψαν τ' ἐραχτοὺς, δλ' π' γκρεμοὺς μέτρησαν τόσα δράχια
φέρουν κι' ἀπ' ἔξω Γερμανοὺς π' ξέρον τὰ κατατόπια
δὲν πᾶν γὰρ νὰ λαρώσουμε νὰ γίνουμε βατράχια
μέσ' στὸ ποτάμ', κι' ὅσο γὰρ μᾶς τὸ θράζουμε μὲ σκόπια.

Ἐρχονται ξαναέρχονται φεύγουν, ξαναγυρνᾶνε
φράζουν ἀπάνω στὸ χαρτί ἕνα ποτάμ' ρημάδι
δὲν τὰ πιστεύουμε αὐτὰ, γι' ἄλλο δὲν τὸ κουνᾶνε
Ἡ ν' κοκὺρᾷ π' θέλει νὰ ζ'μῶσ' δὲν κοσκινάει ὡς τὸ δράβι.

Μεῖναιμ' ἔσ' τὰ κούσιαλα, μπροστὰ στὰ ρημασμένα
στὰ σπῖτια μας, στὰ μαγαζία, στὸ παγωμένο τζάκι,
καὶ περιμένουμε γιορτὲς μὴν ἔλθουν ἀπ' τὰ ξένα
τ' ἀγκῶνια μας γὰρ νὰ τοὺς ποῦμ' ὁ Βασιλιάς κι' οἱ δράκοι.

Ἐστ' εἶναι ἀπαράλαχτα ἐδῶ ἔμνε ἡ σαπίλα
ὅλα ἐρ'μώθηκαν, χαίρεσσαν ἢ φτώχεια μᾶς τσακίζει
ἐξέχασαν τ' φτώχεια ὅλοι αὐτοὶ γιὰτ' ἐφκίασαν μπερμπίλα
γι' αὐτοὺς τὸ πιάτο θὰ γεμίξ' εἴτε βρέχει, εἴτε χιονίζει.

Πάει καλὴ ὥρα π' παραπάει ἀσπίρσαμε ἀπ' τοὺς χρόνους
παντοῦ ἀπλῶν'ται ἐρημὰ κανεῖς δὲν μᾶς ζυγώνει
μᾶς ἀπαράτ'σαν στοὺς γκρεμοὺς μᾶς ἀπαράτ'σαν μόνους
ἦρθε ἡ δ'λεῖα νὰ τὸ φυσᾶμ' τὸ ρ'μᾶδι μὰ δὲν κρύνει.

Ἄν θέλει τὸ Κράτος τὸ καλὸ τ' ἀπόφαση ἂς πάρῃ
νὰ ζωντανῶν' τὸν τόπο μας, γιὰτ' ἔτσι πού πᾶμε
δὲν θὰ φυτρώνῃ αὐριο ἰσχύμ' οὔτε χορτάρι
καὶ θὰ μᾶς στέλν' ζωοτροφές ἢ Ἀμερὶκα νὰ φάμε.

Θάκωναν κατὰ τὸ καλὸ νὰ λέμε καμὰ ἀλήθεια
τὴν ἐργατῖα νὰ δοῖθαμε π' τὸν καπρὸ ἐργατῆ
γὰρ νὰ μὴν πίνουμε ἀκόμ' ἀπὸ καφε ρεβίθια
καὶ πού νὰ ξέρον π' μᾶς γίνεται γι' αὐτὰ καρούλι τὸ μάτι

Ὅτι κι' ἂν θέλ'σε ὁ ἄνθρωπος τὸ ἔκανε στὴν πράξη
μὲ λόγια καὶ μὲ ρέουλα αὐτὰ δὲν γίν'ται μόνον
δὲν πᾶει ἡ δ'λεῖα μὲ τὸ χαρτί — μὴ δρέξει καὶ μὴ σπάξει—
αὐτὰ θέλουμε ξεσῆκωμα, πολλὴ δουλειά, ἀγῶνα.

Στραδῶσαν ὅλα γύρω μας, στραδῶσαν σὰν ποτάμια
καὶ ζοῦμε πλάι στὸ στοιχεῖδ' σὰν νᾶμαστε τὰ θύματα
στὶς ἱστροὺς του ζοῦμε λοιπὸν σὰν νᾶμαστε καλὰ μᾶς
σὰν νᾶμαστε γὰρ πνίξιμο σὰν νᾶμαστε γὰρ πλῆμματα.

Τρέμουμε ἀπ' τὸν φόβο μας κι' ἀλήθεια ποῖός τὸ ξέρει
καμὰ βραδυὰ θὰ ξεκαμπήσ' ὅλους νὰ μᾶς μάση
γὰρ νὰ μᾶς πᾶν γὰρ πνίξιμο, καὶ θάπουν ἦσαν γέροι
πολλὲς φορὲς πᾶει τὸ λαὸν... μὰ κάποτε θὰ σπάσῃ

Ὅμως ἀλλοῦ τὸ πῆγάμε μᾶρμπα ΑΡΙΣΤΕΙΑ' τὸ πᾶγμα
ἀπὸ κουβέντα φθάσαμε νὰ λέμε γὰρ λατῖνα
ξεχάσαμε π' ἀρχίσαμε νὰ λέμε γὰρ τὸ φράγμα
τί περιμέν'ς γεράσαμε δὲν εἴμαστε σαῖνια.

Νὰ πῶ καὶ γὰρ τὴν γνώμην μου ἀκούστε τὴν λοιπὸν
λένε θὰ κάνουν πολλὰ, ρεῦμα καὶ τόσα θαύματα
μὰ ὁποῖος ἔχει τὸ μαχαίρ' κόβει ἀπ' τὸ πεπνύ'
Τρία πουλάκια κάθονταν καὶ ὄχι τρία φράγματα.

Ἄν μὲ ρωτήστε σὰν παλαιὸν νὰ πῶ καὶ τ' ἱστορία τ'
αὐτὸ ὁ πάππος μ' ἔλεγε περνοῦσε ἀπ' ἄλλο δρόμο
καὶ τόφραξε μιὰ βλάχαινα, τάλλαξε τὴν πορεία τ'
γιὰτ' τῆς ἔπν'ξε τὸ παιδί πού κ'βάλαγε στὸν ὄμο.

Ρεβένια μέσ' στὸν κάμπο μας ἔμειναν μὲ μπιστούρες
καὶ πᾶν σ' αὐτὰ ἐφτάζανε κάμποσα καλυδῶσιπτα
μὰ πάντοτε μᾶς ἔτρωγε ὁ φόβος οἱ σκοτούρες
καλλίτερα θὰ ἦταν νὰ φτιάχνανε τροχόσπιτα.

Ἄν θέλουν τώρα ἀλήθεια τὰ φράγματα νὰ φτιάξουν
πρέπει νὰ βάλουν μπροστὰ γιὰτ' ὅσπου νὰ γίνουν
ὅλα θὰ σῆσουν θὰ χαθῶν, ὅλα τοὺς θὰ ρημάξουν
καὶ μόνο ρίκες, κουμαριές νὰ φωτισθοῦν θὰ μείνουν.

Χρόνια καὶ χρόνια ἔπιασαν τὸ φράζον τὸ ξεφράζον
τρῶνε καὶ πίνουν καὶ γλεντοῦν, γελοῦν μὲ τὴν πληγὴν μᾶς
ἐρχονται σὰν τὰ δρῖνα τῆς σάρκας μᾶς ἀρπάζουν
κι' ἀντὶ γὰρ φράγμα γίνονται τὸ φράγμα στὴ ζωὴ μᾶς.

Θέλ'τε νὰ πῶ μιὰ συμβουλή πρέπ' νὰ δουλέψ' ἡ κλίτσα
γὰρ ὅλ'ς αὐτοὺς τ' ἐπεύθυνους πρέπ' νὰ δουλέψ' ζουναίρι
ὅλοι τὸ ξέρον, τὸ θηρὶ νὰ σιάσῃ θέλει δίτσα
ναὶ μὲν καλὰ εἶν' τὰ χαρτιά ὄχι ὅμως γὰρ καμάρια.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔγραφα κάπως μὲ μιὰ ζωντάνια
γὰρ τὸ συμφέρον ὅλων μᾶς πού ἐρχεται ἐμμέσως
ὅταν τὸ φράγμα σπᾶσουμε ὅλοι χωρὶς ἀδράνεια
ποῖο καὶ πῶς ἡ ἀκροστροφία τὸ λείει μόνον, ἀμέσως.

ἘΝΤΑΙΟΣ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΟΜΑΤΟΠΟΛΤΟΣ ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ — ΔΟΧΕΙΑ — ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ

ΧΥΜΟΣ ΤΟΜΑΤΑΣ ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ ΜΙΣΟΥ ΚΙΛΟΥ

ΤΟΜΑΤΑΚΙΑ ΟΛΟ ΚΛΗΡΑ ΑΠΟΦΛΟΙΩΜΕΝΑ

ΚΕΤΣΑΠ ΤΟΜΑΤΑΣ

ΜΑΡΜΕΛΑΔΑΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΚΕΡΑΣΙ - ΦΡΑΟΥΛΑ - ΡΟΔΑΚΙΝΟ - ΒΕΡΥΚΟΚΟ

ΚΟΜΠΟΣΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ - ΡΟΔΑΚΙΝΟ - ΒΕΡΥΚΟΚΟ - ΑΧΛΑΔΙ

ΛΑΧΑΝΙΚΑ - ΑΡΑΚΑΣ - ΜΠΑΜΙΕΣ - ΦΑΣΟΛΑΚΙΑ - ΤΟΥΡΛΟΥ ΚΛΠ.</

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Στη συνέχεια της έρευνάς μας «Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ», παραχωρούμε σήμερα τον χώρο στον συνεργάτη μας ΑΙΟΛΟ που διαπραγματεύεται το θέμα: «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΑΥΤΗΣ».

«Αν η ανδρική φύση του ανθρώπου και η θρεια στάσις του τον ξεχωρίσαν από το βασίλειον των ζώων η καλλιέργεια της νοημοσύνης του τον καθιέρωσε σαν το ανώτερο από τα όντα της δημιουργίας. Ίσως πέρασαν εκατοντάδες χιλιετηρίδια μέχρι να κατορθώση να κυριαρχήσει κατά τρόπον συνειδητό τα ζωώδη ένστικτά του και να δημιουργήσει την προσωπικότητά του.

Λέγοντες προσωπικότητα ενός ατόμου εννοούμε την έσωτερικήν υπόστασιν αυτού, την θέσιν του εις την κοινωνίαν, την έσωτερικήν ακτινοβολίαν που έχει ως αντίκρουσμα τον άνθρωπο: (δηλαδή είναι το δεύτερον μέρος του διασυστάτου όρου ανθρώπου του πρώτου μέρους νοουμένου του σώματος).

Η ανάπτυξις του πρώτου σκέλους παραμελούμενου του δεύτερου, καθιστά τούτον ζώον, η ανάπτυξις του δεύτερου εις θάρρος του πρώτου καθιστά τούτον άνθρωπον.

Μία έρευνα η οποία έγινε εις την Αμερικανήν ως προς τον χρόνον που διαλύεται ο γάμος, ως προς την μόρφωσιν (ειδικά κοινωνική) των γυναικών που διαλύεται ο γάμος, ως προς την σχέση των γυναικών, της οικογένειας και της κοινωνίας κατέληξε εις τα εξής συμπεράσματα: αριθμητικά, στατιστικά αλλά και ποιοτικά, δια τας γυναίκας.

Τα 80% των διαλυθέντων γάμων διαλύονται εις τα 30—35ον έτος της ηλικίας της συζύγου, εξ αυτών τα 50% δεν διαβέβαιον καν σχετικήν μόρφωσιν, τα 40% σχετικήν τοιαύτην και τα 10% υπόλοιπα άρκευτον άρκετην.

Συνεχίζων ο αναλύων... καταλήγει ότι προφανώς η αιτία των άθρων διαζυγίων είναι η κατωτάτη στάσις που κατήλθε η προσωπικότης της σημερινής γυναίκας και αν θέλωμεν να έχουμε οικογένειαν σφοδρά, πολιτικούς ήρωας, κοινωνίαν πρέπει να αποκτήσωμεν γυναίκας όχι μόνον καταλλήλας δια το σέξ, αλλά και με προσωπικότητα.

Οι ανωτέρω άριθμοι και τα συμπεράσματα δεν έχουν μόνον θάσιν ιδιαιτερείας, αλλά είναι η σημερινή πραγματικότητα.

Η σημερινή γυναίκα επιδιώκει μανιωδώς εις την επιμέλειαν του ενός σκέλους του διπλού όρου ανθρώπου δηλαδή του σώματος (όμορφιάς) παραμελούσα το άλλον σκέλος, την προσωπικότητά της. Όλος ο μηχανισμός (ιατροί, βιολόγοι, χημικοί, καλλιτέχναι, οίκοι Μοντέλν), προσπαθούν να διατηρήσουν και να παρουσιάσουν την μίαν γυναίκα ως την πιο σέξ μεταξύ των όμοιών της, άδια φορονίτες τελείως δια την προσωπικότητά της. Το δε θάρρος δια την ανάπτυξιν της προσωπικότητός της μένει εις την κοινωνίαν και την όρθην έκτιμησην της πραγματικότητος της ίδιας.

Τοιούτοτρόπως εξηγούνται οι ένωτέρω άριθμοι. «Ο χρόνος ο οποίος τήν άνην αλλά ώριμάζει ως καρπούς». Το άθος είναι το έμειον και η συνέχεια αυτού άκατάλυτος.

Ο χρόνος, αυτός ο άσπληχνος ηθδενιστής μαραινεί το άθος της νεότητος, αλλά ώριμάζει την προσωπικότητα αυτής. Εις την συγκεκριμένην περίπτωσιν μας στην γυναίκα εις τα 30-35 χρόνια αρχίζουν τα πρώτα συμπτώματα του μαρασμού, η νεότης αρχίζει να δύει και ανατέλλει νέα έποχή δια την σύζυγον πιο δύσκολη και πιο άπαιτητική εις προσόντα.

Αρχίζει να διαλύεται ο έρωτικός δεσμός μεταξύ των συζύγων και αναπτύσσεται ένας νέος δεσμός, η φιλία και ο οικογενειακός δεσμός. «Ο χρόνος διαλύει τον έρωτα, αλλά δυναμώνει την φιλίαν».

Η ηλικία των 30—35 έτών δια την σύζυγον είναι η κρίσιμος και ο κρίκος που ένώνει την μία περίοδον των συζυγικών σχέσεων

μετά της άλλης. Την στιγμήν που μαραινεται η νεότης όρθούται η προσωπικότης της συζύγου και αρχίζει μία νέα περίοδος φιλίας των συζύγων (ή οικογενειακή ζωή). Το αντίδοτον δια την καταλυτικότητα του χρόνου εις τας σχέσεις των συζύγων είναι η προσωπικότης τούτων.

«Διότι όχι μόνον η όμορφιά, αλλά οι άρετες ευχαριστούν περισσότερο τον άνδρα, και η μέν όμορφιά είναι η πρώτη και η προσωρινή ευχαρίστησις ένω η άρετη ή δεύτερη αλλά άκατάλυτος...»

«Η όμορφη γυναίκα είναι στολίδι και η καλή θησαυρός», και όταν η γυναίκα είναι μόνον όμορφη και δεν έχει ψυχικήν και κοινωνικήν άνωτερότητα είναι καταστροφή εις την οικογένειαν.

Η γυναίκα δεν πρέπει να γνωρίζει μόνον να δίδη το χρώμα εις τους όνυχας των δύο άκρων, εις τα χείλη και εις την κόμην, αλλά πρέπει να δίδη το χρώμα και εις την προσωπικότητά της, το όποιον δεν είναι κοινή μοιριά, αλλά είναι οι τρόποι, ο χαρακτήρας, ο όποιος είναι ανεξίτηλος.

«Η έντύπωσις που προκαλεί ο χαρακτήρας μιας γυναίκας, είναι σπουδαιότερα από αυτή που προκαλεί το φέρεμα που φοράει».

Ο Νάπολντν ο Α΄ έλεγε: «Μία όραία γυναίκα άρρείει στα μάτια μια καλή γυναίκα άρρείει στην καρδιά, η μία είναι στολίδι, η άλλη ένας θησαυρός».

Ακριβώς εις την έλλειψιν της γυναικείας προσωπικότητος από δίδεται η διάλυσις του γάμου εις την κρίσιν του άνδρα.

Αι γυναίκες πρέπει να γνωρίζουν πως δια να φερθούν τον συζυγον είναι τέχνη, δια να τον κρατήσουν όμως είναι έπαγγέλμα.

Αλλά η προσωπικότης της γυναίκας δεν είναι μόνον προϋπόθεσις του ήρεμου συζυγικού βίου, αλλά και προϋπόθεσις άνόδου της οικογενείας και ειδικά των τέκνων της οικογένειας.

Τα καθήκοντα και αι υποχρεώσεις της συζύγου δεν είναι μόνον προς τον σύζυγον αλλά ως μητέρα έχει άμεσα καθήκοντα και υποχρεώσεις προς τα τέκνα. Ός μητέρα είναι ο πρώτος διδάσκαλος, είναι το πρώτον όρόσημον, είναι η πυξίδα που κατευθύνει τα άπειρα τέκνα της. Είναι το φώς που φωτίζει με το παρελθόν της το μέλλον των τέκνων της.

Δια τούτο η Νόρα (ήρωίδα του ΙΨΕΝ εις το έργο «Κουκλόσπιτος») καταλαβαίνει πολύ καλά αυτή την αλήθειαν, όταν άποφασίζει να άποκτήση προσωπικότητα πριν γίνει σύζυγος και μητέρα. Το παιδί είναι εις τα πρώτα έτήματά του άριστον μιμητικόν πλάσμα, αντιγράφει και μιμείται τους τρόπους και τον χαρακτήρα της μητέρας του, ως έκ τούτο ο πρώτος συντελεστής της εισόδου του εις την κοινωνίαν και της άνδου του είναι η μητέρα. Είναι προφανή τα μαθήματα τα όποια λαμβάνουν τα τέκνα από τους διαφόρους τρόπους της μητέρας. Και δεν είναι άσκοπον να έπα.

ναλάβωμεν τα λόγια του Α. ΑΝΤΑΜΣ: «Αν θέλωμε να έχουμε ήρωες, πολιτικούς, φιλοσόφους και κοινωνίαν, πρέπει να άποκτήσωμε μορφωμένες γυναίκας».

Τοιούτοτρόπως η μητέρα είναι το υπόβαθρον της οικογένειας το βάθρον της κοινωνίας και τόσον η οικογένεια, όσον και η κοινωνία θα έχουν την τύχην άνα λόγως της θέσεως που κατέχει η γυναίκα εις αυτήν.

Η θέσις της γυναίκας εις τον κόσμον μας δεν είναι αυτή που πρέπει να κατέχει εις την κοινωνίαν.

Εθέλωμεν την γυναίκα όχι μόνον δια θέαμα και απόλαυσιν της κοινωνίας, αλλά μετέχουσα ενεργώς εις την άναγέννησιν αυτής.

Αυτή δεν υπολείπεται εις ικανότηας των άνδρων, και ως έκ τούτου κάθε κοινωνική θέσις είναι πρόθυμος να δεχθί μίαν γυναίκα.

Δυστυχώς οι γυναίκες μας προσπαθούν να άποδείξουν των ισοτήτων των ικανότητων μετά των άνδρων εις το έπιδέξιον κάπνισμα και εις τον αντίλογον μετά των συζύγων, αλλά το πεδίο της άναμετρήσεως δεν είναι εις το να μιμηθούν τους άνδρας τους, αλλά εις το να άνεβάσουν την προσωπικότητά των, να μορφωθούν και να γίνωνται άντιληπταί όχι από τα φορέματα που φορούν αλλά από το πρόσωπόν των.

Τόσον η κοινωνία του Χριστιανισμού όσον και αι νεότεραι κοινωνίαι, έχουν χειραφετήσει την γυναίκα και προσπαθούν να άνεβάσουν αυτήν. Και ως έλπίσωμεν ότι η γυναίκα θα έρρη τον δρόμον που της άνήκει εις την κοινωνίαν και θα έχουμε πλείονες φυσιογνωμίες, ως η Μπομπουλίναν, Μαρία Κιουρί, Μπαρτσανάικε Τερέσκοβα και Ίντιρα Γκάντι.

Εις τον έπόμενον ίσως εύρεθώμεν εις την θέσιν να αναλύσωμεν την ροπήν της προσωπικότητος του άνδρος, του έτέρου ήμισους της κοινωνίας.

ΑΙΟΛΟΣ

Τυπογραφικά έργασίαι
Ε. Ν. Ζαβραδινού
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 6 — ΑΘΗΝΑΙ

Σαμάρι

Ναζαίοι

ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΛΛΑΖΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ;

ΠΑΡΙΣΙ, Απρίλιος

«Αλλάζουν λοιπόν σιγά - σιγά οι έποχές του χρόνου; Βρισκόμαστε μήπως έμπρός σε μία μεταβολή του κλίματος;

Τα έρωτήματα αυτά θέτουν τώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά οι κάτοικοι μεγάλων περιοχών της Γης, που ακριβώς τον καιρό αυτό άντιμετωπίζουν παραένα μετεωρολογικά φαινόμενα.

Στην βορειοανατολική Αμερική για πέμπτο κατά σειρά χρόνο επικρατεί μία χωρίς προηγούμενο ξηρασία. Σύμφωνα με τα στοιχεία, που δίδει το γραφείο της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας των ΗΠΑ πρόκειται για την πιο φοβερή ξηρασία, που έχει ποτέ γνωρίσει η περιοχή αυτή.

Αλλά και σε μία σειρά άλλες περιοχές των ΗΠΑ, παρατηρούνται άσυνήθη μετεωρολογικά φαινόμενα. Η ήλιόλουστη Καλιφόρνια είχε κατακλυσμιαίες δροχές, πλημμύρες επίσης μεγάλης σημειώθηκαν στην έρημο της Αριζόνας. Η γελοστή Φλωρίδα γνώρισε κι αυτή με την την σειρά της πρωτοφανείς κυκλώνες.

Εκτός όμως από την Αμερική και σε μία σειρά άλλες χώρες παρατηρήθηκαν τελευταία παραένα πράγματα και πρωτοφανή σε ένταση μετεωρολογικά φαινόμενα. Η Ινδία, η Αυστραλία και η Νότιος Αφρική δοκιμάστηκαν φρικτά από μία μεγάλη ξηρασία, που άφανίζει τα πάντα. Τα τόχρονκα στον εύρωπακό χώρο παρατηρείται εισβολή «σιδηρικού ψυχρού» άνοιξιάνικα στην Βόρειο Εύρωπή και ιδιαίτερα στην Αγγλία. Μεγάλες πλημμύρες επίσης άναστάντων έφέτος την Βραζιλία και όπως άνεγράφη ήδη έπρεξενσαν ζημιές και ανθρώπινα θύματα.

Μετεωρολογικές Υπηρεσίες άλλων «και ιδιωτικά έπιστημονικά συγκροτήματα έχουν στρέψει τις έρευνές των στην μελέτη των φαινομένων αυτών και για την σπουδή και άνάυσί τους έχουν διαθέσει μεγάλα ποσά και έπιλεκτα στελέχη.

Ο Μάρσελ Μίσελ, Αμερικανός κλιματολόγος της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας των ΗΠΑ πιστεύει, ότι πιθανώς βρισκόμαστε σε μία βαθμιαία ψύξι του βορείου ήμισφαιρίου της Γης. Το φαινόμενο όμως αυτό βρίσκεται σε πλήρη αντίθεσι με εκείνο, που είχε παρατηρηθί στις άρχές του αιώνα μας. Τότε είχε άρχισι να σημειώνεται σταθερή άνοδος της θερμοκρασίας. Τα παρόδοντα έ-

λυναν. Και η θερμοκρασία των άκεανών άνέβαινε. Οι μπακαλιάροι άλλαξαν πορεία και τραβούσαν για τις δόριες θάλασσες. Οι Έσκιμώοι της Γροιλανδίας τους έδλεπαν έκπληκτοι εκεί για πρώτη φορά. Το άσπρο έπίσης σκυλόφαρο, αυτό που χτυπάει περισσότερο άπ' όλα τ' άλλα της κατηγορίας του τον άνθρωπο, έκανε την εμφάνισί του στις άκτες του Ειρηνικού και άρχισε να έπιτίθεται σε κολυμβητές. Σήμερα βρισκόμαστε σε φαινόμενα έντελώς αντίστροφα.

Είναι δυνατόν παρόμοιες μεταβολές να προβλεφθούν; Ο Αμερικανός κλιματολόγος που προαναφέραμε υποστηρίζει ότι οι άλλες της ήλιακής θερμοκρασίας μπορούν να προσφέρουν άρισμένες ένδείξεις. Ο ίδιος τονίζει ότι, πριν άπ' όλα χροιάζεται μία ύπηρεσία άκριβείας, που θα παρακολουθί και θα δίνι με μεγάλη άκριβεία τις μεταβολές, που έμφανίζουν οι άκτίνες του ήλιου. Σήμερα τα μέσα που διατίθενται στον τομέα αυτό δεν είναι εκείνα, που ακριβώς χρειάζονται. Οι καταμετρήσεις, που γίνονται παρυσιάζουν λάθη, που κυμαίνονται από 1—2 τοίς εκατόν. Και τούτο γιατί οι παρατηρήσεις γίνονται από την Γη δια μέσου της ατμοσφαιρας. Αν τα δεδομένα αυτά τα είχαμε από τεχνητούς δορυφόρους τότε θα ήμαστε περισσότερο άκριβείς. Οι Αμερικανοί για την μελέτη της θερμότητος του ήλιου προβλέπουν να θέσουν να ηυχίλν δορυφόρο, το έλ του 1968.

Παρόμοιες γνώσεις θα προσέ-

φέραν σε πολλούς τομείς μεγάλη ώφέλεια. Οι ειδικοί πιστεύουν ότι σύντομα ο άνθρωπος θα είναι σε θέση να θερμαίνει ή να κήνη περισσότερο δροσερή, κατά βούλαιο ότι με τις νέες κατακτήσεις που καθημερινά έχει στον τομέα των διαστημικών έρευνών θα μπορέσει επίσης να άπαλλαγί από τις συμφορές που προξενούνται σε μία σειρά περιοχές της Γης από άπρόδλεπτα μετεωρολογικά φαινόμενα.

Στα πλαίσια των έρευνών, που γίνονται τελευταία για την έρμηνεία των σημειουμένων μεταβολών στο κλίμα βρίσκεται επίσης και μελέτη του Γκόλφ Στρήμ. Από ένα περίπου χρόνο έχει άρχισι μία λεπτομερειακή μελέτη γύρω από αυτό. Όταν το ρεύμα άφίνη το στενό της Φλωρίδας μοιάζει σαν μεγάλος ποταμός, πλάτους γύρω στα 40 μίλλια θαύς 2000 πόδια και με ταχύτητα 4 περίπου χιλιομέτρων την ώρα.

Οι έρευνες των ειδικών στρέφονται τώρα στο να καθορίσουν τας έπιδράσεις, που έχει το Γκόλφ Στρήμ έπάνω στο κλίμα.

Θάνατοι

Στο χρόνο που πέρασε πέθαναν οι συγχωριανοί μας: Αλεξάνδρα Χρ. Καλιακάτσου Χρήστος Κομζιάς Άλέξ. Γιώτης Εύαγγελία Θεόδωρα Εύάγγελος Κοντός Θεοδώρα Άντωνίου Βασίλειος Δ. Καλιακάτσος Άρετώ Ν. Άράπη Κων)νος Πλαστήρας Νικόλαος Τατσής Κων)νος Διαμάντης Γεώργιος Ραχιώτης Άλέκος Παπαγιώργος

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το μεγαλύτερον δίκτυον Καταστημάτων εις την ύπαιθρον

«Άσκησις της άγροτικής πίστωσης— Διάθεσις γεωργικών έφοδίων— Ένίσχυσις της συνεταιριστικής όργανώσεως και της τεχνικής προόδου εις την ύπαιθρον.

Υπενθυμίζεται ότι η Αγροτική Τράπεζα:

- Χορηγεί εις τας Καταθέσεις Ταμειωτηρίον το μεγαλύτερον έπιτόκον έξ όλων των Τραπεζών, ήτοι 4 και 75%.
- Ένεργει άσφαλίσεις έπι των άγροτικών προϊόντων και του γεωργικονοτροφικού κεφαλαίου των άγροτών κατά των κινδύνων ΧΑΛΑΖΗΣ — ΚΕΡΑΤΟΥ — ΘΗΝΣΙΜΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΖΩΩΝ — ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ — ΑΣΤΙΓΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΡΙΤΩΝ — ΠΥΡΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ. Επίσης άσφαλίζονται τα ΑΛΛΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΣΚΑΦΗ.

Από του Ιουνίου 1964 οι άγρόται ιδιοκτήται γεωργικών μηχανημάτων είναι δυνατόν να άσφαλίζωνται έναντι άτυχημάτων προερχομένων έκ της κινήσεως των μηχανημάτων των.

Τόν κλάδον τούτον άσφαλείων έδημιούργησεν η Διοίκησις της Αγροτικής Τραπεζής, ίνα ίκανοποίη ύφισταμένην άνάγκην,διότι οι ιδιοκτήται γεωργικών μηχανημάτων (έλκυστήρων, βερζοαλωτιστικών μηχανών κλπ.) δεν είχαν άσφαλιστικήν κάλυψιν δια τα άτυχήματα, άφού η κοινωνική άσφάλισις προστατεύει μόνον τους παρέχοντας έξερτημένην έργασίαν και μάλιστα μόνον εκεί όπου έπекτείνεται η λειτουργία του ΙΚΑ.

Έξ άλλου ο νόμος περί εργατικών άτυχημάτων προστατεύει μόνον τους μισθωτούς, καθορίζων την προς άποζημίωσιν εύθύνην του εργοδότη έναντι του εργαίου έν περιπτώσει εργατικού άτυχήματος.

Η νέα άσφαλιστική προστασία έναντι άτυχήματος, θα γίνεται με λίαν χαμηλόν άσφάλιστρον των Τοπικών Υποκαταστημάτων της Αγροτικής Τραπεζής, είναι δε δυνατόν να έξυμνηρηθί και εύρύτερος κύκλος προσώπων δια πολλά άτυχήματα.

Από 1ης Ιανουαρίου 1966 καθιερώνει τό θεσμόν άσφάλισις της ζωής των άγροτών.

Προτιμάτε
ΚΟΝΣΕΡΒΕΣ ΛΑΓΚΑΔΑ
Του Έργοστασίου Ένώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών Λαγκαδά

ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ-ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
Κεντρική Λαχαναγορά Αθηνών
Καταστήματα Α' 53 και Α' 55
ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ: Λαχανικών και Φρούτων έμπιστευθήτε την πώλησιν των προϊόντων σας εις τα ίδια σας καταστήματα. Αυτό έπιβάλλει το συμφέρον σας.
ΜΑΝΑΒΗΔΕΣ: Αγοράζετε από τα συνεταιριστικά πρατήρια. Βοηθάτε τον ίδιο τον έαυτό σας και τους γεωργούς.
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

